

Csepcsányi Éva

Szentséges Szív

Hajnalban belehallgatni
lúktetésébe, és Szent Sebén
keresztül bemenni a legmélyére,
ahova nem visz más út
csak a szeretet.
Jézus szíve csupa gyöngédség,
úgy hív Magához, vonz, becéz,
Ez a Szív bejárja a világot sóváran
keresve Érted dobbanó szíveket.
Vedd hát Jézusom – nem sok, – az
én megtört, tékozló szívemet,
Te ismered azokat az éjszakákat,
és a villamos zörgő közönyét,
a székelyellni való túlzásokat, a gőg
indulatait... Te pont Te, és egyedül Te
tudod, mire képes ez a kis szív!

Ünnepi

Ma elkezdem ünneplőbe
öltöztetni lelkemet, mert
három hét múlva találkozunk.
Úgy fogsz tenni, mintha nem
várnál, mert te mindig úgy vársz,
mintha nem várnál, és ez felszabadít.
Elkezdem tervezni az útvonalat, s
végül másfele indulok –
mindennek megvan a szertartástana.
Az ünnep lényege, hogy a Legtisztább
Fényben mozogj, beszélj és lélegezz.
Az archaikus, csendes tiszteletben
lehetetlen egymást megelőzni.
Üres kézzel érkezem, távozom –
nem várok tőled semmit, ez tesz
föl az ünnepre – koronát.
Már ma készülök a találkozásra,
nem tudom, hogy várni fogsz,
csak remélem, és ha azt üzenéd,
többé nem vársz, akkor is
ünneplőbe öltöztetném lelkemet.

Fazekas József

Utak

Utak ,
merről? merre?
Idővének, mint a lét,
benőtt, elfeledett, önkínzók,
kutató szemek drága kincse.
Fölujjongás a diadal- mámorában.
Röpitő szent gonoszak.
Hat, tíz vagy
ki tudja hány sávosa.
A ma nyolcadik csodája,
a rohanás rákja.
Menekülés magam elől,
előled.
Remények fölszárnyalása s kudarca,
poklok pokla, örömcunamik.

Te láthatatlan, hajszálvékony,
amelyen csak a lélek gyalogol
zarándok szívvel,
hogy eléd érjen
az egyetlen eséllyel,
te keskeny út:
a biztosan célba érő,
megépültél-e bennem?

Minden reggel ezt kérdezem
s reménykedem,
nem csak megyek én is,
mert menni muszáj,
akkor is, ha öröm,
akkor is, ha fáj.

Kérlek út: találj rám.
Várok, soha sincs későn.

Tiszta víz

Alkonyá hűl a nap,
tiszta víz - nyugodt a lelkem,
mérni csak fönnt, itt élni kell
s tudnom, mitől mély a lenn.

Legyek szántóvető,
míves kétkezi,
örökségek harcosa,
sebzett önpusztító,
jövőket álmodó tudós,
tudnom kell akkor is,
mitől mély a lenn,
ahol már minden fénytelen
és semmi sincs,
és nincs, aki fölügen,
mert az a mély
a jóvátehetetlen.

Tiszta víz - nyugodt a lelkem.
Tudok ébredni, rádöbbenni,
repülni, a mocsok sem húzhat alá,
nem válok gazzá, átokká.

Tiszta víz - nyugodt a lelkem.
Keresem a választ és ma
talán meglelem.
Itt, lenn csak lenni kell,
mér az odafenn.

Tiszta víz - nyugodt a lelkem.